

III U 248/2013-9

Uprava

U. Yona

16. 5. 2014

Milica

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Novi Gorici, je v senatu, ki so ga sestavljali višja sodnica in sodnika, Andrej Orel kot predsednik in Nevenka Zajc ter Igor Lučovnik kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Katje Fabjan Valdemarin kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **OBČINA KANAL OB SOČI**, Trg svobode 23, Kanal, ki jo po pooblastilu župana zastopa Odvetniška pisarna Ivana Makuca, Rutarjeva 4, Tolmin, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana, ki ga zastopa informacijska pooblaščenka Nataša Pirc Musar,

zaradi **posredovanja informacije javnega značaja - recepta**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, številka 090-83/2013/7 z dne 26. 6. 2013,

na seji **16. maja 2014**

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju tožena stranka) je z izpodbijano odločbo delno ugodil pritožbi (v nadaljevanju stranka z interesom) zoper odločbo Občine Kanal št. 032202-0019/2012-6 z dne 20. 2. 2013 (v nadaljevanju tožeča stranka) tako, da jo je delno odpravil in odločil, da mora tožeča stranka stranki z interesom v roku 31 dni od prejema te odločbe posredovati fotokopije: a) recepta za Marijacejski kolač in b) pogodbe o stvaritvi avtorskega dela št. 33101-02/2008-2, sklenjene med tožečo stranki in pri čemer mora organ na posredovanem dokumentu prekriti podatke o naslovu bivališča, davčni številki ter o transakcijskem računu (1. točka izreka). V delu, v katerem mora tožeča stranka v skladu s 1. točko izreka prekriti varovane osebne podatke, je tožena stranka pritožbo stranke z interesom zavrnila (2. točka izreka). V 3. točki izreka je tožena stranka ugotovila, da v postopku reševanja te pritožbe niso nastali posebni stroški.
2. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhajajo, da je stranka z interesom od tožeče stranke dne 17. 12. 2012 zahtevala posredovanje recepta za Marijacejski kolač, ki ga je tožeča stranka odkupila od in kupoprodajno pogodbo, na podlagi katere je bil recept odkupljen. Tožeča stranka je z odločbo št. 032202-0019/2012-6 z dne 20. 2. 2013 zahtevo stranke z interesom zavrnila, omogočila pa ji je vpogled v zahtevane dokumente. Navedena odločitev je bila zavrnjena z utemeljitvijo, da je bila zahtevana kopija zavrnjena na željo s pojasnilom, da je bila z le-to sklenjena pogodba o stvaritvi avtorskega dela z namenom, da navedena gospa izroči recept in sodeluje pri pripravi dokumentarnega filma o peki v krušni peči in uporabi kolača pri starih običajih. Tožeča stranka navaja, da je omenjeni recept odkupila, ker je sodelovala v projektu LAS za Razvoj novih produktov na podeželju in je zato želela, da bi se običaj peke tega lokalno tipičnega produkta ohranil. Zato je recept na voljo le gospodinjam iz Liškega.
3. Zoper navedeno odločbo se je stranka z interesom pritožila. V pritožbenem postopku pa je tožena stranka ugotovila, da je tožeča stranka oba zahtevana dokumenta (Pogodba o stvaritvi avtorskega dela št. 33101-02/2008-2 z dne 14. 10. 2008 in recept) pridobila v okviru opravljanja nalog določenih v 21. členu Zakona o lokalni samoupravi (ZLS) in da zato navedena dokumenta predstavljata informacijo javnega značaja določeno v prvem odstavku 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ).
4. Ob upoštevanju izjem od prostega dostopa iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in dejstva, da tožeča stranka v svoji odločbi ni zatrjevala nobene od njih in je stranki z interesom sama tudi omogočila vpogled v oba zahtevana dokumenta, tožena

stranka zaključuje, da ni podana nobena od zakonskih izjem iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Na podlagi določb 6., 8. in 9. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1), in 7. člena ZDIJZ, zaključuje da sta podatka o imenu in priimku osebe, s katero je tožeča stranka sklenila pogodbo nevarovana osebna podatka. Varovani osebni podatki o naslovu prebivališča, davčni številki ter o transakcijskem računu se nahajajo v zgornjem delu dokumenta in jih je enostavno prekriti. Zato tožena stranka zaključuje, da je delni dostop do zahtevane pogodbe v konkretnem primeru možen. Ker tožena stranka glede zahtevane pogodbe ni ugotovila drugih izjem od prostega dostopa iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, je odločila tako kot izhaja iz 1.b točke izreka izpodbijane odločbe.

5. V nadaljevanju tožena stranka navaja, da recept za Marijacejski kolač ni avtorsko delo, ker ne izpolnjuje vseh v 5. členu Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (v nadaljevanju ZASP) določenih predpostavk (individualnost, intelektualnost oz. duhovnost stvaritve). Ugotavlja, da kriterija individualnosti, ob upoštevanju 9. člena ZASP in razlage podane v Zakonu o avtorskih pravicah in sorodnih pravicah (ZASP) s komentarjem, Gospodarski vestnik 1997, str. 30, 31 in 32, obravnavani recept ne izpolnjuje. Ker zato ne predstavlja avtorskega dela, tudi ni ovir iz drugega odstavka 25. člena ZDIJZ za njegovo posredovanje prosilcu v obliki fotokopije. Tožena stranka v nadaljevanju pojasnjuje, da niti v primeru, če bi zahtevani dokument predstavljal avtorsko delo, ne bi bilo ovir za njegovo posredovanje prosilcu. Pri tem se sklicuje na določilo 9. člena Pogodbe o stvaritvi avtorskega dela, s katerim je na tožečo stranko prenesla pravico do reprodukcije avtorskega dela in distribucije te reprodukcije, ki sta materialni avtorski pravici. Zato tožeča stranka kot imetnica materialnih avtorskih pravic po mnenju tožene stranke lahko sama odloča, kdaj, komu in pod kakšnimi pogoji bo reproducirala zahtevani dokument in distribuiral njegove kopije. Navedbe tožeče stranke o nedopustnosti fotokopiranja in posredovanja fotokopije zahtevanega dokumenta stranki z interesom, so zato neutemeljene.
6. Tožeča stranka v tožbi navaja, da se z izpodbijano odločitvijo ne more strinjati, ker meni, da je nepravilna in nezakonita. Po navajanju okoliščin in dejstev, ki se nanašajo na samo pridobitev dokumentov v konkretni zadevi in glede zahteve stranke z interesom za njihovo pridobitev, tožeča stranka zatrjuje, da je stranki z interesom omogočila vpogled v zahtevana dokumenta. Ob upoštevanju določila 23. člena ZASP pa je zavrnila zahtevo stranke za fotokopije dokumenta, ker pomeni reproduciranje avtorskega dela. Zato je v konkretnem primeru potrebno uporabiti določilo drugega odstavka 25. člena ZDIJZ, po katerem se, če je zahtevana informacija zavarovana skladno z zakonom, ki ureja avtorsko pravico, prosilcu omogoči le v obliki vpogleda vanjo.
7. Navaja, da je nepravilna tudi ugotovitev tožene stranke, da zahtevani recept ne

predstavlja avtorskega dela, ker ne izpolnjuje kriterija individualnosti. Meni, da individualnost, ne pomeni absolutne izvirnosti ali novosti. Zatrjuje, da ima kolač obravnavan v receptu veliko izvirnih potez, ki ga lahko uvrščajo med avtorsko delo. S tem v zvezi navaja, da je v širši okolici znan kot pristno pecivo z Liga, za katerega recept je imela le ena gospodinja in da takšnih receptov ni nikjer drugje. V drugih krajih pečejo z drugačno recepturo podobne kolače, drugačen je postopek peke in drugačne so tudi prilike za katere se ti kolači pečejo. Vse naštetu, daje pri obravnavanem kolaču takšno individualnost in ustvarjalnost, da recept zanj predstavlja avtorsko delo.

8. Tožeča stranka se tudi ne strinja s stališčem tožene stranke, da ni ovir za posredovanje dokumenta niti, če recept predstavlja avtorsko delo zaradi prenosa materialnih avtorskih pravic na tožečo stranko. S tem v zvezi tožeča stranka izpostavlja dejstvo, da je zahtevana informacija skladna z določili ZASP zavarovana in da je zato prosilec upravičen le do vpogleda vanjo, ne pa tudi do izročitve zahtevanih dokumentov. Zatrjuje tudi, da pravica reproduciranja obravnavanega avtorskega dela na izrecno zahtevo tožečo stranko ni bila prenesena.
9. Na podlagi vsega navedenega je potrebno, izpodbijano določbo odpraviti in v celoti vzdržati v veljavi odločbo tožeče stranke z dne 20. 2. 2013. Sodišču tožeča stranka predlaga, da po opravljeni obravnavi tožbi ugodí, odloči v skladu z predhodno navedenim predlogom tožeče stranke in toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka. Podrejeno sodišču predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne pristojnemu organu v ponoven postopek in toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.
10. Tožena stranka v odgovoru na tožbo v celoti vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi ter prereka kot neutemeljene tožbene navedbe, ki se nanašajo na nepravilnost in nezakonitost odločbe. Meni, da je zato, ker tožeča stranka ne izpodbija odločbe v delu, ki se nanaša na Pogodbo o stvaritvi avtorskega dela z dne 14. 10. 2008 (1.b točka izreka izpodbijane odločbe), le-ta postala pravnomočna in zato tožeča stranka brez utemeljenega razloga stranki z interesom tega dokumenta ne posreduje. Zato sodišču predlaga, da 1.b točko izreka izpodbijane odločbe šteje za pravnomočno.
11. Glede tožbenih navedb, ki se nanašajo na nepravilnost in nezakonitost ugotovitve, da zahtevani recept ne predstavlja avtorskega dela, tožena stranka opozarja, da je v konkretnem primeru predmet presoje sam recept za kolač in ne kolač, ki se ga pripravi po tem receptu. Po stališču tožene stranke bi moral biti za doseg individualnosti avtorskega dela, recept (in ne končna jed) kot izraz ideje, ki se avtorsko varuje, izražen na izviren način. V konkretnem primeru pa je obravnavani recept tak kot vsak povprečen recept s seznamom sestavin, potrebnih

za pripravo kolača, in s kratkimi navodili o tem, kako sestavine zmešati in pripraviti, da bo postal zeleni Marijacejski kolač. Zato tožena stranka vztraja pri navedbi v izpodbijani odločbi, da se glede individualnosti oziroma ustvarjalnosti recept ne razlikuje od drugih, na spletu prosto dostopnih receptov, da bi ga bilo mogoče šteti za avtorsko delo (ni napisan na drugačen način, ne vsebuje grafičnih elementov, ki bi ga razlikovali od že objavljenih receptov, raba besed in stavčnih struktur ni drugačna od običajne rabe teh elementov). Poudarja, da je prav zaradi neprimernosti zavarovanja jedi z avtorsko pravnim varovanjem receptov tudi glavni razlog za druge oblike varstva intelektualne lastnine, s katerimi so pri nas zavarovane tipične slovenske jedi (npr. idrijski žlikrofi, prekmurska gibanica, kraški pršut, itd.). Zato so tožbene navedbe, da zahtevani dokument izpolnjuje kriterij individualnosti in predstavlja avtorsko delo, neutemeljene.

12. Tožena stranka vztraja tudi pri navedbi izhajajoči iz Pogodbe o stvaritvi avtorskega dela z dne 14. 10. 2008, o tem, da je bila s sklenitvijo pogodbe na tožečo stranko prenesena tako pravica, do reprodukcije kot pravica do distribucije. Tožeča stranka kot imetnica teh pravic lahko zahtevani dokument reproducira in ga distribuira brez omejitev in sama odloča, pod kakšnimi pogoji bo reproducirala zahtevani dokument in distribuiralala njegove fotokopije. Tožena stranka zato meni, da je odpadel namen, to je varovanje avtorja, ki ga zasleduje drugi odstavek 25. člena ZDIJZ. Po navedeni določbi je namreč dopustna ponovna uporaba informacij, na katerih ima materialno avtorsko pravico organ. Ponovna uporaba je nedopustna le na informacijah, zavarovanih s pravicami intelektualne lastnine tretjih oseb, torej tistih, ki na organ niso prenesle materialnih avtorskih pravic.
 13. Ker so tožbene navedbe v celoti neutemeljene, tožena stranka sodišču predlaga da tožbo v celoti zavrne.
 14. kot stranka z interesom v tem upravnem sporu odgovora na tožbo ni podala.
- K točki I. izreka:
15. Tožba ni utemeljena.
 16. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba, ki temelji na podatkih v posredovanih spisih pravilna in na zakonu utemeljena. Tožena stranka je v obrazložitvi odločbe na podlagi ugotovljenih dejstev in zakonskih določb, pravilno utemeljila svojo odločitev. Sodišče zato lahko sledi njeni utemeljitvi in razlogov za svojo odločitev ponovno ne navaja (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1). V zvezi s tožbo pa še dodaja:
 17. Za tožečo stranko ostaja sporna ugotovitev tožene stranke, da zahtevani recept ne

predstavlja avtorskega dela, ker ne izpolnjuje kriterija individualnosti dela. S tem v zvezi v tožbi navaja okoliščine, ki se nanašajo na izvirnost Marijacejskega kolača. Iz izpodbijane odločbe, ki temelji na podatkih v spisih izhaja, da se v konkretnem primeru zahtevana informacija nanaša na recept za navedeni kolač. Tožeča stranka pa v tožbi navaja okoliščine in dejstva, ki se lahko nanašajo le na izvirnost in individualnost samega kolača, ne pa na recept. S temi navedbami zato ne more uspešno izpodbijati dejstva, da kriterija individualnosti zahtevani recept ne izpolnjuje. Tožbena trditev, da predstavlja recept v skladu določili Zakona o avtorski in njej sorodnimi pravicami, avtorsko delo, je zato po presoji sodišča brez dejanske in pravne podlage. Iz navedenih razlogov se sodišče strinja s stališčem tožene stranke podanem v odgovoru na tožbo. Zato tudi ugotavljanje dejstev, za katera tožeča stranka predlaga dokaze, za odločanje v tem upravnem sporu po presoji sodišča ni bilo potrebno.

18. Ob upoštevanju dejstva da zahtevani recept ne predstavlja avtorskega dela in razlogov navedenih v 17. točki te obrazložitve, na pravilnost odločitve ne more vplivati niti za tožečo stranko sporen prenos pravice do reproduciranja avtorske pravice. Zato se sodišče s tem vprašanjem pri odločanju ni ukvarjalo.
19. Glede na vse navedeno je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo po prvem odstavku 63. člena ZUS-1.

K točki II. izreka:

20. Izrek o stroških temelji na določbi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1, po kateri trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

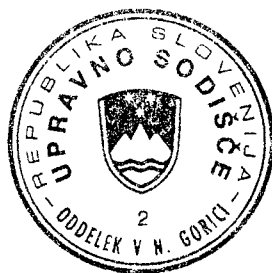
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Nova Gorica, 16. maj 2014

Predsednik senata:

Andrej Orel, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: *Andrej Orel*